

РЕШЕНИЕ

№ 5512

гр. София, 18.02.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 13 състав,
в публично заседание на 28.01.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Елица Райковска

при участието на секретаря Кристина Петрова, като разгледа дело номер **11869** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – чл. 178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във вр. с чл. 172, ал. 5 от Закона за движението по пътищата (ЗДвП).

Образувано е по жалба на А. В. В. срещу Заповед № 24-4332-005984/30.10.2024 г., издадена от полицейски инспектор към СДВР, отдел Пътна полиция СДВР, за прилагане на принудителна административна мярка /ПАМ/ по чл. 171, т. 2, б. „а“ от ЗДвП. Моли да бъде отменена. Претендира разноски. Представя списък.

Ответникът, полицейски инспектор към СДВР, отдел Пътна полиция СДВР, моли жалбата да бъде отхвърлена. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

С атакуваната заповед от 30.10.2024 г. на В. е наложена ПАМ – временно спиране на МПС от движение до отстраняване на неизправността, изразяваща се в намалена прозрачност на предните странични стъкла на автомобила – същите са облепени с тъмно фолио – нарушение на чл. 105, ал. 1 от ЗДвП.

МПС е собственост на В., а към датата на установяване на нарушението – 28.10.2024 г. - е управлявано от Б. В. Г., на когото е съставен акт за установяване на административно нарушение /АУАН/ (л. 11).

Представени са заповеди за компетентност /л. 19 и сл./.

От правна страна съдът намира следното:

Съгласно чл. 172, ал.1 от ЗДвП принудителните административни мерки по чл. 171, ал. 1, т. 2, б. „а“ от същия закон се прилагат с мотивирана заповед от ръководителите на службите за контрол по този закон съобразно тяхната компетентност или от оправомощени от тях длъжностни лица. Определянето на тези служби е в правомощията на министъра на вътрешните работи, с оглед разпоредбата на чл. 165, ал.1 от ЗДвП.

С оглед представените заповеди, съдът намира, че атакуваният административен акт е издаден от компетентен орган и в предвидената писмена форма.

С разпоредбата на чл. 105, ал.1 от ЗДвП се забранява ограничаване на видимостта през челното, задното и през страничните стъкла на автомобила, осигуряващи видимостта на водача към пътя, както и намаляване на прозрачността им. Чл. 171, т. 2, б. „а“ от ЗДвП предвижда, че за осигуряване на безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения се прилага принудителна административна мярка – временно спиране от движение на пътното превозно средство до отстраняване на неизправността, когато пътното превозно средство е технически неисправно.

Атакуваната ПАМ е наложена именно поради ограничена видимост през страничните предни стъкла на автомобила. Правният проблем по делото е дали намаляването на прозрачността на стъклата на автомобила представлява техническа неизправност и дали следва да се извършва обследване относно степента на намаляване на прозрачността. Ноторно е, че стъклата на моторните превозни средства отговарят на определени изисквания за прозрачност, която е един от факторите, които осигуряват необходимата видимост през тях. С чл. 10, ал. 1, т. 6, б. "в" от ППЗДвП е определено кога моторното превозно средство е технически неисправно и сред хипотезите са посочени стъкла, които не отговарят на съответните изисквания на стандартизационните документи.

С разпоредбата на чл. 105, ал. 1 от ЗДвП, както бе посочено, е забранено намаляването на видимостта през страничните стъкла на автомобила, осигуряващи видимостта на водача към пътя, каквато представлява намалената прозрачност на стъклата на моторното превозно средство чрез поставяне на тъмно фолио (хипотеза, различна от фабричното потъмняване). Това представлява техническа неизправност на автомобила, тъй като стъклата в този случай не отговарят на съответните изисквания на стандартизационните документи и е основание за прилагане на принудителна административна мярка по чл. 171, т. 2, б. "а" от ЗДвП /така Решение № 16608 от 12.12.2013 г. на ВАС по адм. д. № 10984/2013 г., VII о./. Тази констатация не е оспорена, а напротив – жалбоподателят имплицитно потвърждава, че е налице такова затъмняване, но според него административният орган е трябвало да изследва процента на затъмнение. Затъмняването се установява и от АУАН, който съгл. чл. 189, ал. 2 от ЗДвП има обвързваща доказателствена сила, която не се опровергава от събраните по делото доказателства.

Няма законово изискване за изследване на процента на затъмняване, респ. на видимостта. Чл. 105 от ЗДвП не прави разграничение на по-малко или по-голямо ограничение на видимостта, която, впрочем, при налично затъмняване, е различна в различните части на денонощието, като особено вечер, при липса на дневна светлина, дори и малък процент на затъмняване води до намалена видимост.

В цитираното в ЗПАМ Правило № 43 на Икономическата комисия за Европа на ООН за единни условия относно одобряването на безопасни стъкла и материали от стъкло,

приложимо на основание Решение 97/836/ЕО, са посочени характеристиките на стъклата, вкл. относно светлопропускливостта, като допълнително в т. 6.1. е посочено, че всички материали за остъкляване трябва да бъдат с такива характеристики, че да се намали в максимална степен опасността от нараняване при разрушаване. При поставяне на фолио, което е затъмнено, се нарушава светлопропускливостта, както и рискът от нараняване при евентуално разрушаване. В тежест на жалбоподателя е да докаже, че намаляването на прозрачността е в стойностите съгл. чл. 105, ал. 3 от ЗДвП, респ. че стъклата отговарят на изискванията на стандартизационните документи съгл. чл. 10, ал. 1, т. 6, б. "в" от ППЗДвП, което не е сторено. В този смисъл възраженията за незаконосъобразност на ПАМ са неоснователни. Противно на твърдяното в жалбата, ПАМ е и съразмерна, доколкото административното наказание е наложено – до отстраняване на неизправността, което означава, че ПАМ ще прекрати своето действие веднага след като собственикът на МПС отстрани фолиото. С оглед на изложеното ЗПАМ се явява законосъобразно издадена при наличие на законовите предпоставки, а жалбата срещу нея – неоснователна.

В горния смисъл е и практиката на ВАС – например Решение № 10606 от 17.08.2018 г. на ВАС по адм. д. № 959/2017 г., Решение № 16608 от 12.12.2013 г. на ВАС по адм. д. № 10984/2013 г. и др.

Ответникът претендира разноски, поради което жалбоподателят следва да му заплати сумата от 100 лева юрисконсултско възнаграждение на основание чл. 78 ГПК вр. чл. 37 от Закона за правната помощ вр. чл. 24 от Наредбата за заплащане на правната помощ, съгл. която възнаграждението по адм. дела е от 100 до 200 лева.

Така мотивиран, Административен съд София-град, 13 състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на А. В. В. срещу Заповед № 24-4332-005984/30.10.2024 г., издадена от полицейски инспектор към СДВР, отдел Пътна полиция СДВР, за прилагане на принудителна административна мярка по чл. 171, т. 2, б. „а“ от ЗДвП.

ОСЪЖДА А. В. В., ЕГН [ЕГН], да заплати на СДВР юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 лева.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване съгл. чл. 172, ал. 5 от ЗДвП.

СЪДИЯ: